

[Indenrigsministeren]

le drøfte. Vi har derfor lagt megen vægt på, at redegørelsen blev så seriøs som muligt, og jeg har opfattet min rolle i dag sådan, at jeg skulle lægge en redegørelse frem og derefter lytte til, hvad der blev sagt. Jeg kommenterede ikke eksakt de enkelte ordførertaler, men jeg mener nu alligevel, at jeg i mit indlæg før gjorde rede for nogle af de ting, som jeg synes er vigtige. Det er klart, at jeg ikke lægger en sådan redegørelse ned i salen, uden at jeg selv og vi i regeringen tror på, at forudsætningerne kan holde, og at vi, når folketingets partier giver tilslutning til redegørelsens hovedsynspunkter, udarbejder de efterfølgende lovforslag efter nøjagtig de synspunkter, som vi har hørt her i dag, og som ligger til grund for redegørelsen.

Jeg kan for at være konkret sige til hr. Henning Rasmussen, at jeg har lyttet kraftigt til de præciseringer, han gav – der var også et par andre ordførere, som var inde på nogle ting, de ønskede at sætte streg under – og jeg vil da gerne gentåge, at jeg naturligvis vil lade disse ting indgå i det lovforslag, som jeg forhåbentlig fremsætter i slutningen af denne måned. Jeg tror ikke, at jeg er i stand til at overbevise nogen ordfører i dag – så store evner har jeg ikke – om, at man kan få sikkerhed for, at nogle af de forudsætninger, man sætter op, er i orden, uden at jeg samtidig lægger et konkret lovforslag frem på bordet, som kan overbevise de forskellige ordførere, og det er det, jeg vil bestræbe mig for at gøre i slutningen af måneden. Jeg er ked af, hvis hr. Henning Rasmussen opfattede det som negativt; jeg har faktisk lyttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ophævelse af lov om rigshospitalets styrelse.

(Fremsat 17/2 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Vi har netop afsluttet en principdebat om forslagene til en løsning af de påtrængende

behov for bedre lokaler, for inventar og apparatur, som man har på en stor del af Finseninstitutet og på Fysiurgisk Hospital i Hornbæk.

Rigshospitalets og Finseninstitutets stærke placering i patientbehandlingen, i plejen, i forskningen og i uddannelsen er blevet understreget, og det samme er behovet for fortsat at sikre et tilstrækkeligt og stabilt grundlag, bl.a. af patienter, men også af økonomiske og andre ressourcer.

Jeg vil gerne erindre om, at rigshospitalet kun kan have et tilstrækkeligt og stabilt grundlag for sin virksomhed ved aftaler med sygehuskommunerne, først og fremmest dem øst for Store Bælt, og erindre om, at disse brugere af rigshospitalet har deres eget sygehusvæsen, der udbygges, og at de fra 1985 betaler en pris pr. sengedag, der svarer til, hvad en tilsvarende sengedag koster i en gennemsnitlig amtskommune. Rigshospitalet har derfor brug for en meget tæt, forpligtende kontakt til disse sygehuskommuner også på det politiske plan. Rigshospitalet har brug for et kommunalt medansvar for hospitalets fremtid.

Disse sygehuskommuner betaler i 1985 næsten 1.100 mill. kr. af de godt 1.500 mill. kr., som rigshospitalet, inkl. Finseninstitutet og Fysiurgisk Hospital, vil koste i drift. Derfor har sygehuskommunerne brug for den gensidigt forpligtende kontakt, som en lovfæstet bestyrelse, eller hvad man vil kalde den, og hvilken form man nu vil give den, er.

Ministeren henviser i lovforslagets bemærkninger til, at den første, meget besværlige planlægningsperiode er forbi, og at bestyrelsen derfor nu kan undværes. Det mener vi ikke. Først og fremmest af de grunde, jeg netop har nævnt, men også fordi der ustandselig sker forandringer i grundlaget for sygehusplanerne for de enkelte sygehuskommuner og dermed for rigshospitalets ydelser til dem.

Det gensidigt forpligtende – og jeg kan måske kalde det det ubrydelige – samarbejde kan derfor ikke på dette punkt sikres uden en bestyrelse eller et andet organ, der står på sikrere grund end den, der består i en almindelig aftale uden et særligt lovgrundlag.

Erfaringerne også fra de seneste år har jo med al mulig tydelighed vist, at en indenrigsministers muligheder for at sikre grundlaget for et hospitals uændrede drift er stærkt be-

[Henning Rasmussen]

grænsede, når ministeren kun har den gældende sygehusplanlægningslov som sit redskab.

Vi er af disse og enkelte andre grunde meget betænkelige ved at fjerne lovgrundlaget for dette gensidigt forpligtende fællesorgan.

Men det er formentlig rigtigt, at den nuværende struktur med den meget store bestyrelse er uhensigtsmæssig; det vil vi gerne drøfte, ligesom vi gerne vil drøfte eventuelle andre ændringer, der kan forenkle strukturen og lette beslutningstagningen.

Vi vil også gerne fremhæve, at sygehuskommunerne nok har accepteret, at den nuværende store bestyrelse forsvinder, men at man til gengæld har peget på, at det var nødvendigt med et mindre forum til løsning af de fælles problemer. Vi er altså fortsat af den opfattelse, at det nok er klogest og rigtigst at bevare et lovfæstet, men nok mindre og mere effektivt organ end den nuværende bestyrelse.

Karen Højte Jensen (KF):

Forslaget drejer sig om at ophæve rigshospitalets styrelse, som man fik i 1981. Det er et tungt apparat at arbejde med, og det, der her foreligger, er en administrativ forenkling af ledelsesstrukturen og beslutningstagningen. Det er givet, at der må være en nødvendig kontakt til sygehuskommunerne, men den mener vi nemt kan fungere direkte mellem direktionen og de enkelte sygehuskommuner. Drejer det sig om mere omfattende dele, er der jo forslag om et kommunalt kontaktorgan, hvilket vi også lægger vægt på bliver oprettet.

Bente Nielsen (V):

Baggrunden for, at man i sin tid indførte en styrelse for rigshospitalet, var, at der skulle indføres en betalingsordning for de kommuner, som brugte det statslige sygehusvæsens serviceapparat, altså bl.a. rigshospitalet. Denne betalingsordning er nu efterhånden blevet indkøbt, og samtidig har man jo også i store træk fået arbejdet med rigshospitalets generalplan afsluttet, og derved er behovet for en decideret styrelse for rigshospitalet egentlig ikke til stede længere.

Jeg er enig med indenrigsministeren i, at de kontakter, der skal være mellem sygehuskommunerne og indenrigsministeriet vedrø-

rende rigshospitalet, lige så godt og måske oven i købet meget nemmere og meget mere effektivt kan foregå i et kontaktorgan, som består af en snæver kreds af personer, fremfor i en stor bestyrelse, som har nogle vedtægter osv., den skal rette sig efter.

Derfor synes jeg, det er udmærket, at man indfører et sådant kontaktorgan til varetagelse af kommunikationen mellem sygehuskommunerne og indenrigsministeriet. Jeg har også noteret mig, at sygehuskommunerne har tilsluttet sig den ændring, som der her er lagt op til af indenrigsministeren.

Med disse bemærkninger kan jeg tilslutte mig lovforslaget.

Tommy Dinesen (SF):

Vi kan godt medgive ministeren, at der skal være en styring på området – det er næsten en selvfølge – og vi vil gerne se på, som jeg også sagde i det første indlæg, om der kan gives medarbejder- eller brugergrupper mulighed for at være med i den styring, men hvordan den endeligt skal se ud, vil vi gerne se på senere, når vi skal diskutere lovforslaget i udvalget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har forståelse for lovforslaget, men vil meget gerne have, at vi i udvalget får en nøje drøftelse af, om det er hensigtsmæssigt helt at afskaffe bestyrelsen eller vi i stedet burde have en mindre, mere effektiv bestyrelse. Jeg synes, at udvalget må tage sig god tid til at diskutere den side.

Kirsten Wind Rasmussen (CD):

Baggrunden for loven i 1980 om rigshospitalets styrelse var primært, at der var indført en betalingsordning, hvorefter sygehuskommunerne, Københavns og Frederiksberg kommuner, skulle betale for benyttelsen af statens hospitaler. Denne ordning fungerer nu tilfredsstillende. Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, står det helt klart, at sygehuskommunerne og sygehusene ganske enkelt fungerer så godt, at styrelsen nu er overflødig.

Til gengæld skal der oprettes et kommunalt kontaktorgan, hvor specielle sager skal behandles. Denne udvikling er CD tilfreds med.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet støtter indenrigsministerens lovforslag. Alt, hvad der hedder omsvøbsdepartementer, skal selvfølgelig fjernes.

Steffensen (KrF):

Det var jo ministerens kollega undervisningsministeren, der havde forslaget, da det var fremme sidst. Da kunne vi støtte lovforslaget. Det kan vi naturligvis stadig væk.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Umiddelbart kunne det godt se ud, som om vi gjorde vold på noget ved at komme med et forslag om, at rigshospitalets bestyrelse skulle nedlægges. Der er imidlertid ikke tale om, at vi havde tænkt at foretage en slags attentat på det, og der er heller ikke tale om, hr. Maisted, at rigshospitalets bestyrelse har været et omsvøbsdepartement. Som man netop vil se af lovforslagets bemærkninger, har rigshospitalets bestyrelse haft ganske meget at gøre og har haft en vigtig funktion i samarbejdet med de forskellige sygehusekommuner. Det er vigtigt at understrege, at bestyrelsen har haft en funktion.

Spørgsmålet er nu, da vi er nået så langt, som vi er i dag, om det er rimeligt at opretholde et så stort forum, og om det er rimeligt at opretholde en bestyrelse, som måske i virkeligheden fjerner beslutningerne længere fra sygehusekommunerne, end nødvendigt er. Det kan nemlig, hr. Maisted, blive til et omsvøbsdepartement, hvis en sådan bestyrelse får lov at fortsætte, og det er bestemt begrundelsen for, at vi har foreslået en anden konstruktion. Jeg har lagt megen vægt på, som ordførerne kan se, at lovforslaget er ændret i forhold til førstebehandlingen, hvor man var lidt usikker med hensyn til, om dette nye kontaktorgan nu også var så institutioneret, at man kunne være sikker på, at nogle af de positive ting ved bestyrelsesarbejdet i henseende til kontakten med brugerkommunerne blev opretholdt. Derfor har jeg ændret lovforslaget sådan, at der eksakt i bemærkningerne står, at kontaktorganet holder møde mindst 2 gange om året og i øvrigt efter medlemmernes ønske.

Dernæst står der, at indenrigsministeren efter lovforslagets vedtagelse i øvrigt vil aftale kontaktorganets funktion og sammensætning nærmere med de kommunale parter.

Det er det, som undervisningsministeren og jeg har aftalt med de kommunale parter, altså også med repræsentanterne for sygehusekommunerne, og som det også står i bemærkningerne, har de været indstillet på, at vi lavede noget sådant. Det, de gerne ville sikre sig, var naturligvis, at de havde et kontaktorgan, så de havde så tæt kontakt til ministeren, men naturligvis også til hospitalet, som muligt. Jeg kunne godt høre, at der blev sået lidt tvivl om, hvorvidt det nu var en rigtig disposition at træffe. Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil klargøre, at der her er tale dels om en forenkling, dels om en effektivisering og samtidig en stærk understregning af, at sygehusekommunerne opretholder nøjagtig den nære kontakt til rigshospitalet, som er nødvendig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om et forebyggelsesråd.

(Fremsat 7/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Henning Rasmussen (S):**

Vi er enige med ministeren i, at det vil være rigtigt at lade forebyggelsesrådet virke i endnu 3 år, før der eventuelt sker ændringer i loven.

Jeg vil dog gerne føje til, at vi synes, at rådet på de få år med de meget beskedne midler, det har at råde over, har lavet et meget stort og dygtigt arbejde, og vi mener så-